

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Károly József*

Cím: *Tele van Budapest külföldi vendégekkel*

Forrás: *Magyarország*

Bn.
(Hely)

1938 VIII. 7.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Osztályozás

Tárgy *910.2*

Hely

Idő *"1938"*

Személy

16 Tele van Budapest külföldi vendégekkel

A Lánchíd budai frontján, az utkeresztelés közepére helyezkedett fehérkesztyűs közlekedési rendőr állítja le futó pillanatra a késő esti forgalmat. Tíz órára jár, a gyalogosok, ha tetszik, már kedvükre kalandozhatnak keresztül-kasul, mert Budán kihalóban az élet. A sarki kávéház terraszán még ülnek kései beszélgetők, de az újságíró már „árúját” batyuba kötve cseveg a leváltott villanyrendőrrel a lepergett nap forgalmáról. Kicsérlik a véleményüket. S ekkor a középben lendül a fehér kesztyű. Nem mehetnek keresztül, mert a Fő-utca felől dudaszó harsog és három autobus robot szeletkavarva egymás között. Tetejük nyitva a kánikulában, hogy utasai némi levegőhöz jussanak s a kocsik zsúfoltak. Csak az első lassít és vezetője kiabál a rendőrnek, karjával előremutatva:

— Hotel Gellért?...

— Já-já...

A hatalmas gép már bug és sötétkék testének bordázatáról a sietésben csak ennyit látni: Bruxelles... Ugyanez a felírása a következőnek is, míg a harmadik, olajzöld autocar, Páris felírást visel.

Nem újdonság ez már. Évek óta. Reggel ugyanugy láthatók ilyen fővárosunkba érkező idegencsoportok a Bécsi-uton, vagy ujabban az Árpád fejedelem-uton, a pályaudvarokon és este az Eskü-téri hajóállomáson, a bécsi hajó érkezésekor. Magyarországot szorgalmasan látogatják a külföldiek. Idegenforgalmi hivatalunk kimutatása szerint 1936-ban százhatvanhétezerkétszáz külföldi vendég fordult meg Budapesten, míg 1937-ben már száznyolcvankétezerhétszáz ember. És ez kilencszázalékos emelkedés. Eleinte, 1927-től, a magyarországi idegenforgalom emelkedésétől számítva — mondja a statisztika — legélénkebb volt a külföldijárás augusztus hónapokban. Mögötte a szeptember és július vetélkedtek. Ma már az évnek valamennyi hónapjában jönnek hozzánk idegenek, társasutazással és egyénileg érkeznek, magányosan, családostól, ki hogyan és mikor tud. Persze ma is vannak rekordhónapok és míg a statisztika szerint vidéki vendégeink leginkább márciusban, a tenyészállatvásár idején, májusban, a Nemzetközi Vásár látogatása s végül legtöbben Szent István hetében érkeznek Budapestre, a külföldiek legkedveltebb hónapja

ma is az augusztus. Forgalmas a május is és vénasszonyok nyarának kedves hónapja, az ökörvény, kékegü szeptember.

Az idegen szó már olyan gyakori, annyiszor állítják meg az embert utcán, középület előtt, itt-amott idegennyelvű vendégek, kérdészködve, érdeklődve dolgok után, hogyha nem tud — nyelvtudás hiányában kellőleg válaszolni, röstelkedik s legtöbbször beiratkozik valamelyik követség idegennyelvi tanfolyamára. Ezért emelkedik hát idegenlátogatottságunkkal egyenes arányban nyelvtanfolyamaink forgalma is...

Vendégek a világ minden tájáról...

Augusztus az idegenforgalom csúcshónapja. Néhány vidéki városunk nyári egyetemét rendez s akik ezeket látogatják, Debrecen, Keszthelyt, Sopront, néhány napot, sőt hetet eltöltenek Budapesten is. Ugyanígy állunk a Balatont látogató külföldi vendégekkel is. És fordítva is. Aki Budapestre jön, innen vidéklátogatásra indul.

Nehéz tisztázni, milyen nemzetiségű vendégünk nem volt eddig. A különböző nemzetközi kongresszusok, eucharisztikus nagygyűlés, orvosi gyűlések, asszonyhét és más tanácskozások szó szerint ide vonzzák a világ valamennyi nemzetének megbizottait, azok hozták családjukat, elküldik rokonaikat, ismerőseiket. Jönnek az idegenek Magyarországra.

Látszólag a dunaparti luxusszállók a külföldi vendégek szállóhelyei. De népesek már a kisszállodák is, ha kedveltségben nem is érnek föl fényes luxustestvéreikkel. Ezek büszkén őrzik vendégkönyveiket, amelyeknek mind sűrűbben teleirt lapjai világhírességek neveit is rejtegetik. Az idegen nevek aztán

ujabb és újabb nagyságokat csalogatnak ezekbe a szállókba.

Azt mondja nevezetes dunaparti nagyszálló titkára, hogy ezen a héten például japán, olasz, görög, holland, angol és francia vendégek vannak. Az előző héten idegen vendégük százhuszonöt volt. Legtöbbjük angol. Egy részük elment a Balatonra, másik a Mátrába és Bükkbe és ígérték, hogy onnan néhány napra még visszatérnek.

A szomszéd szálló török vendégeire, svédjeire, három kínai márkira, olasz grófnőjére és négy német bárónőjére büszke.

— Egyik este — beszéli a direktor — kínai vendégeink éttermünk terraszán vacsoráztak, cigányzene mellett. A korzón elsétált két japán ur s amikor meglátták a három kínait, mondják a pincérek, feléjük bólintottak. Egyik vendégünk fölállt, kiment köztük és néhány pillanat múlva egri bikavérrel koccintottak — gondolom a távolkeleti bonyodalom békés elintézéséért. Mert éjfélután egy óráig maradtak együtt igen baráti diskurzusban...

A direktor szeme csillog. Jó gazda, szereti, ha vendégei otthon érzik magukat a portáján.